

man i Gaarismødet har holdt paa, at Dvotadelen skal være en Fjerdedeel, og meent, at man deri havde Medhold i Overenskomsten af 1856, saa er der et meget væsentlig Ting, man har overseet. Først naar man vil lade de 20 Aar blive staaende, kan man, hvad Dvotadelen Størrelse angaaer, paaberaabe sig Overenskomsten af 1856. Men vil man ikke det, men strax vil tillægge Gaarden en højere Værdi, saa maa man virkelig ikke holde sig til Dvotadelen Størrelse i 1856, men gaae videre og forhøje Dvotadelen i Forhold til den større Værdi, man saa vil give Fæstegaarden. Altsaa, det lader sig ikke gjøre at holde sig til det ene af disse 2 Punkter i Overenskomsten af 1856, naar man i det andet Punkt forlader den; thi de høre ligefrem sammen. — Jeg kommer dernæst til at tale et Par Ord om, hvorfor vi holde saa stærkt paa de 20 Aar. Det er en Forklaring, der falder af sig selv og ikke behøver at gives. Vi holde paa Bestemmelsen om de 20 Aar, fordi vi frygte for, at Godseieren ellers selv vil blive Kjøber af en Deel af disse Gaarde, og hvort Hovedhensigten med Fæstelovgivningens Dphor jo er den, at Gaardene i Overgangstiden saavidt muligt og i Regelen kunde blive i Bondestændens Besiddelse. Det er dette, man gaaer ud fra, men dette Forhold frygter man for, vil blive forrykket ved at lade Bestemmelsen om de 20 Aar gaae ud af Paragraphen. Det er jo klart, at der ellers vil være langt større Opfordring for Godseieren til selv at kjøbe, idet han saa strax kan lade Gaarden drive for egen Regning eller bortforpagte den paa visse Aar istedetfor at sætte den bort. Det er for mig et af Hovedpunkterne ved Lovent, at disse 20 Aar blive staaende. Den høitærede Indenrigsminister sagde igaar, at dersom Thinget nu ikke vedtog Forslaget under Nr. 6, som jo gaaer ud paa at udskyde de 20 Aar, saa vilde han ansee dette som et Tegne paa, at Folkethinget under ingen Omstændigheder kan og vil give Slip paa denne Bestemmelse. Nu vil jeg sige, at den høitærede Indenrigsminister her slutter vel stærkt. Hvad Folkethinget gjør i dette Dieblis, kan ikke fortolkes som Noget, Folkethinget ingenstinde vil vige

fra. Dette er for stærkt. En saadan Afstemning her betyder, at Folkethinget ikke i dette Dieblis vil eller tør opgive Bestemmelsen om de 20 Aar, men dette er Alt, hvad Ministeren med Dette kan lægge ind i en Afstemning nu. Vi vide Alle, at Lovet har en lang Gang at gaae, og denne Afstemning her er hverken i dette Punkt eller i noget andet en endelig Afgjorelse. Derimod vil jeg strax for at undgaa Misforstaaelse til alle Steder saavidt jeg kan, sige, at jeg vanskelig vil komme til at opgive denne Bestemmelse, dersom man ikke fra den Side, som vil have den, bort kan finde andre Betryggelsesmidler, der om trent svare dertil. Er det muligt, og jeg troer, at det er muligt, at finde enkelte andre Betryggelsesmidler for at fjerne den velgrundede Frygt, som vi der holde paa de 20 Aar, have, saa bliver Spørgsmaalet et andet, saa bliver Spørgsmaalet det, om man ikke af Hensyn til den Stemning, der til en anden Side kan være, maa opgive et Betryggelsesmiddel, naar man faaer et eller flere andre i Stedet; saa kan man begynde at tale derom. Jeg siger, at der efter min Mening er saadanne Betryggelsesmidler, men jeg har kun ganske løseligt tænkt derover; thi det maa være Regjeringens og de ærede Herrers Sag, der vilde have de 20 Aar bort, om de kunne finde andre Betryggelsesmidler, som de kunne tilbyde os, men jeg vil dog sige, at der allerede blandt de her foreliggende Vindringsforslag er et Forslag, som gaaer i denne Retning. Det er kun stillet af 2 Medlemmer, men jeg og vistnok flere agte at stemme for det; det er Bestemmelsen om, at Fæsterens Efterladte kan, naar Auktionen er afholdt, og han vil gjøre et Overbud af 10 pCt. af den Kjøbesum, hvorfor Gaarden er bleven tilslaaet, blive Kjøber af Gaarden. Det er en Udvei, hvorved Fæsterens Efterladte, rigtig nok med nogen Opoffrelse, kan blive Eier af Gaarden, naar den ved Auktionen tilslaaes Godseieren eller nogen Anden. Jeg skal imidlertid ogsaa antyde, at den Frygt, vi have, naar de 20 Aar falde bort, er saameget stærkere, fordi Regjeringen har en Bemyndigelse til at give Bevilling til Sammenlægning udover det, som den nugsældende almindelige Lov